

ROYAL CANADIAN MOUNTED POLICE

TRADITIE EN

IDENTITEIT

De Royal Canadian Mounted Police (RCMP) toert de zomermaanden met een 'Musical Ride' door Canada. De RCMP is eigenlijk de showafdeling van de bereden politie. Op muziek worden er in stap, draf en galop groepsgewijs een aantal stijlfiguren gereden. De show heeft een militair karakter en stamt nog uit de tijd dat Canada Brits was.

TEKST EN FOTOGRAFIE: PAULINE PRIOR

De 'Musical Ride' stoelt op de traditie toen de cavaleristen van de politie zorgden voor de veiligheid van de burgers in alle gebieden in Canada. De eerste rit in 1887 werd samengesteld door inspecteur William George Matthews en werd gereden met twintig mannen. Nu rijden er zeven vrouwen en 25 mannen mee uit de verschillende etnische groepen die Canada rijk is. De hoogtepunten uit de show zijn de 'dome', waarbij een vroegere afbeelding van een koepel op de rug van een Canadees vijftig dollarbiljet wordt nagereden. De 'charge' wordt gereden in een rustige galop, waarbij de lansen van de groep worden gepresenteerd. Het reglement schrijft een afsluiting voor waarin de uitnodigende organisatie wordt gegroet. Dit keer waren dat de hoogwaardigheidsbekleders van Calgary aanwezig op Spruce Meadows, een groot paardenconours. Voor de meeste Canadezen appelleert de show aan hun nationale verleden en identiteit. Bekend zijn de rode uniformen en het symbool van Canada de Maple Leaf (esdoornblad), die voor elke show op de billen van de paarden worden geborsteld.

Geen privéleven

Eén van de amazones van de RCMP is Christine Tribbling (32). Ze werkt zes jaar bij de politie en is sinds 2004 bij de bereden politie. Ze rijdt alweer twee

jaar mee met de shows. "Ik ben met de paarden en de ruiters vijf maanden per jaar op pad. We slapen in hotels en rijden soms twee keer per dag de show. Een privéleven heb ik niet in die periode. Ik kom nauwelijks thuis in Uxbridge (Ontario). De andere ruiters in de groep vervangen dan mijn familie. In de groep zitten getrouwde mensen met kinderen, die ze in die periode ook niet zien. Ik vind het helemaal geweldig, maar het vergt wel veel

van je. Het is niet alleen het rijden, in de hitte soms met al die wollen uniformen aan. We poetsen de paarden en het tuig soms vier keer per dag, het contact met het publiek, het uitmesten van de stallen en we reizen veel. Na een periode van non-stop werken hebben we een paar maanden vakantie en dan beginnen we weer met het maken van een nieuwe show."

Om bij de RCMP aangenomen te kunnen worden, moet je minstens twee jaar bij

de politie werken. Kunnen paardrijden is geen vereiste, wel dat je goed in een groep functioneert en fysiek in staat bent om dit zware werk voor een periode van drie jaar te doen. Van de 25.000 politieagenten solliciteren er jaarlijks duizend per jaar op de twaalf tot veertien banen die er per jaar vrijkomen. Hierna volgt een training van acht maanden. Door deze wisselingen van agenten ziet de show er telkens anders uit. De show is op maat gesneden naar de mogelijkheden van de ruiters en de paarden. Ook de paarden rouleren, soms passen ze niet meer in de groep en worden ze geveild. De voormalige showpaarden zijn zeer geliefd en brengen afhankelijk van hun kunnen en leeftijd gemiddeld zestienduizend dollar op. De RCMP-paarden zijn zwart van kleur en mogen witten kollen, stippen en voeten hebben. Er is een speciaal fokprogramma gericht op sterke doch rustige uitgebalanceerde paarden. Op stal staan nu twintig merries en twee Hannoveraanse hengsten uit Duitsland.

Beetje hoop

Christine Tribbling: "Oscar, mijn paard van dit jaar, is tien jaar oud. Het is een wakker dier. Ik kan hem goed aan, maar ben één van de weinigen in de groep die al van kindsbeen rijdt. Mijn familie heeft een boerderij en mijn vader showt al jaren Percherons. Ik kreeg van hem mee dat je aan het werken met paarden geen droge boterham kunt verdienen, maar het is me toch gelukt. Helaas is volgend jaar mijn laatste jaar en moet ik weer terug naar de gewone diensten bij de politie in Ontario. Ik heb een beetje hoop dat ik kan solliciteren naar een baan als instructeur en zo mijn kennis kan doorgeven aan de volgende lichting." ■

"Ik ben met de paarden en de ruiters vijf maanden per jaar op pad"

Christine Tribbling (links)